

VAAHTOPÄÄ

Kallan Purjehtijat ry:n jäsenlehti 2018

GROWN TO SUSTAIN

UPM TIMBER

Vastuullisesti tuotettua, aina tasalaatuista
sahatavaraa liiketoimintasi tueksi

UPM TIMBER

VALULA GROUP OY

Kallan Purjehtijat Ry:n jäsenlehti

Vaahtopää

Vastaava toimittaja: Heikki Santaholma
Painopaikka/taitto: Rannikon Lautupaino Oy, Vihanti
Kansikuva: Heikki Santaholma

Virallinen postiosoite on:
Kallan Purjehtijat ry
c/o Sakari Kärjä,
Annalantanhua 4, 85100 Kalajoki

Tilinumero on: FI90 5099 0720 0057 44

Lehti ilmestyy kerran vuodessa.
Lehti on kaikkien luettavissa www.kapu.fi ja
lehteä jaetaan 200 kpl.
Lehteen tarkoitettu aineisto toimitetaan seuran
sähköpostiosoitteella kapu@kapu.fi

Sisällysluettelo

Kommodorin tervehdys	4
Toimintasuunnitelma 2018	5
Nuorisopurjehdustukikohta muotoutuu	6
KaPun optimistijollaprojekti 1983	8
Toimintakertomus 2017	10
Satamapaikat ovat nyt lujassa.....	12
KaPun Naviga-jaosto aktivoituu.....	13
S/Y Omaru, matka Höga Kustenille.....	14
Purjehduskauden päättäjäiset ja loppusauna.....	17
Arkun vartijan katsaus.....	18
Joki herää elämään	20
Kippareiden kokous Kalajoella.....	24
Ulkokallan karikukko	26

*Tervetuloa KaPu:n purjehduskauden avajaisiin lauantaina
19.5. Meriheinä-majalle Kalajoen Letolla, Pitkäkarantie 2*

*Aloitetaan lipun nostolla klo 16.00,
tervehdysturinoitien jälkeen
kesäsuunnitelmien esittely n. klo 17.00.*

*Ohjelmaa on, ruokaa on, kakkukahvia on, saunaa on.
Toivottavasti silloin myös hauskaa ja väkeä on.*

Tule ja tuo myös ystäväsi vesilläviihtyjien joukkoon!

Kommodorin tervehdys

Kun 36 vuotta sitten pursiseuratoiminnasta täysin tietämättömänä minut valittiin ensimmäisen kerran tähän luottamustoimeen, meitä purjehduksesta, veneilystä ja purjelautailusta kiinnostuneita oli paikalla kolmisenkymmentä eli viime vaaliin verrattuna kuusinkertainen määrä.

Nyt harvenevin ja harmaantuvinkin hiuksin ja jo huomattavassa määrin seuratoiminnan unohtaneena eläkeläisenä, koen tämän kolmannen kommodorijakseni eräänlaisena kunniaavirkana. Nyt on tietysti enemmän kalenteriaikaa päivätyön jäätyä pois ja lasten karattua maailmalle. On kai niin, että eläkeläisen aika vain lyhenee lyhenemistään, kunnes se kerran kerta kaikkiaan loppuu. Nyt saan päivässä aikaan sen, minkä 34-vuotiaana tein tunnissa, joten kiirettä pitää.

Muita perustajajäsen-eläkeläisiä seuran hallitukseen tuli valituksi Juha ”Petteri” Petrelius (varakommodori) ja Heikki Santaholma (rahastonhoitaja). Hallituksen ”keski-ikäkaartia” edustavat sihteeri Sakari ”Sakke” Kärjä ja Jouko ”Jokkeri” Arvo, Jouko ja Marja Sakon sitten nuorenaessa merkittävästi hallituksen ikäjakaumaa.

Lumi sulaa vauhdilla ja Kalajoen jäät ovat lähteneet. Ehkä saamme käärittä pressut veneiden päältä ennen purjehduskauden avajaisia, jotka pidetään tällä kertaa lauantaina 19.5. Kalajoen Letolla Meriheinä-majalla (Pitkäkarintie 2). Tervetuloa paikalle. Aloitamme klo 16.00 ja jatkamme niin kauan, kuin itse kukin jaksaa. Ohjelmaa on, ruokaa on, kakkukahvia on, saunaa on. Toivottavasti silloin myös hauskaa ja väkeä on.

Vähävaraisen seuran voimavarana on aina ollut talkootyö, jota meille on taas runsaasti tarjolla.

Rahjan jollavaraston laiturin ja tontti pannaan käyttöön, Keskuskarin laituria kunnostetaan ja veneaisat pannaan paikalleen. Konikarvoon siirtyvien venekuntien osalta on odotettavissa tilapäistä laiturirakentamista. Uuden pysyvän laiturin saanti siirtyy arvaamattomaan tulevaisuuteen.

Veneet pyritään laskemaan yhteisvoimin (tavoitepäivä on 9.6.). Hiekkasärkillä purjelautasuojien terassi vaatii toimenpiteitä. Talkoot ovat mainioita tilaisuuksia

tutustua, ystävystyä ja samalla vahvistaa ja kehittää seuran toimintaa.

Tänä vuonna meidän ja erikoisseura Perämeri WindRidersin (PWR) yhteistyö tiivistyy kilpailujen ja harjoitusten järjestelyjen osalta. Molemmilla seuroilla on myös tarve saada toimintaan lisää harrastajia, joita tavoitellaan yhteisellä vesillävihiytyjen päivällä 16.6. Rahjan Konikarvossa. Siellä meidän on tarkoitus esitellä purjehdusta ja veneilyä harrastuksena, jollapurjehdusta, kilpa- ja matkapurjehdusta, moottoriveneilyä ja seuratoimintaa. PWR puolestaan keskittyy purjelautailu-, leijapurjehdus- ja suppilautailuharrastuksen esittelyyn.

Sovimme myös yhteiseksi viikkoharjoituspäiväksi tiistain klo 18.00, alkaen 19.6.

Kesälle on luvissa ainakin yksi eskaaderiehdotus purje- ja moottoriveneille. Raahessa on Pekaapäivien aikaan (30.6.-1.7.) tarjolla paljon ohjelmaa ja se on mukavan päivämatkan päässä. Sieltähän voi sitten halutesaan vaikka jatkaa eskaaderia pohjoiseen tai länteen.

Kallan Kierto on nyt avoin virallinen LYS – purjehduskilpailu. Se pidetään jo kesällä 4.8. (5.8. varapäivä) siinä toivossa, että saisimme tänne tulemaan vierailevia kilpailijoita.

Lempeitä kesätuulia toivotellen, Ilpo N.

Kallan Purjehtijat ry toimintasuunnitelma kevät-kesä-syksy 2018

Mahdollisista muutoksista tiedotetaan erikseen sähköpostitse / seuran nettisivuilla <https://www.kapu.fi>.

Aika	Tapahtuma, paikka	Yhteyshenkilöt
Toukokuu		
19.5.	Purjehduskauden avajaiset, Meriheinä Letto	Ilpo Nenonen 044 0462478
	Vene-elektroniikan ja -varusteiden tuote-esittely, Tuontitukku Kalajoki	Sakari Kärjä 040 7739694
	Jollatukikohta Konikarvo, kevättalkoot	Raimo Rahja 040 5834462
	Keskuskarin laituritalkoot	Sakari Kärjä 040 7739694
	Konikarvo laituritalkoot	Sakari Kärjä 040 7739694
	Purjelautasuoajatalkoot	Jouko Arvo 040 5042809
Kesäkuu		
9.6. (tavoite)	Veneiden laskutalkoot (erillinen vahvistus)	Sakari Kärjä 040 7739694
16.6.	Vesilläviihtyjien lajesittelypäivä (Kapu & PWR) Konikarvon satama Rahja jollapurjehdus, matka- ja kilpurjehdus, Purjelautailu, suppilautailu (PWR)	Juha Petrelius 044 5321745 ja Ilpo Nenonen 044 0462478 Heikki Santaholma 050 65204 Sanna Päivärinta 045 1036231
11. ja 18.6.	Venekatsastukset	Sakari Kärjä 040 7739694 ja Hannu Helander 044 2786890
19.6. tiistait	Viikkopurjehdukset aloitetaan	kts kilpailulautakunta, jollaryhmä
	KaPu Naviga, tutustuminen luotsiveneeseen	Marja Sakko 040 077618
30.6.-1.7.	Eskaaderipurjehdus Raahen Pekanpäiville	Sakari Kärjä 040 7739694
Heinäkuu		
	Purjehduskurssi	Juha Petrelius 044 5321745 ja Ilpo Nenonen 044 0462478
	Viikkopurjehdukset	kts kilpailulautakunta, jollaryhmä
Elokuu		
4.8. (5.8.)	Matkapurjehduskilpailu Kallan Kierto Samalla seuran LYS-mestaruuskilpailu	Ilpo Nenonen 044 0462478 & kilpailulautakunta
28.8.	Viikkopurjehdukset päättyvät	kts kilpailulautakunta, jollaryhmä
Syyskuu		
	Saaristolaiivurikurssi (tammikuusta 2019 alkaen rannikkolaiivurikurssi)	Marja Sakko 040 077618 ja Raimo Marjakangas 040 5927475.
	Veneiden nostotalkoot	Sakari Kärjä 040 7739694
	Laitureiden syystalkoot	Sakari Kärjä 040 7739694
Lokakuu		
	Jollavarasto talvikuntoon	Raimo Rahja 040 5834462
6.10.	Purjehduskauden päättäjaiset	Juha Petrelius 044 5321745 ja Ilpo Nenonen 044 0462478
27.10.	Syyskokous	Ilpo Nenonen 044 0462478

Nuorisopurjehdustukikohta

NPT Konikarvossa muotoutuu

Tukikohdan muotoutuminen on jo muodostunut vuosien projektiksi, mutta joka vuosi edettiin ja uutta rakennettiin. Kerrataan historia. Kaudella 2013 päätettiin hankkia jollavaraston elementit Alavieskan Puurakenteelta elementtitoimituksena. Kommodori Markku Ojala sopi Kalajoen kunnan kanssa tukikohdan paikaksi luonnonkauniin etelärannan Konikarvoon johtavan tien varresta Jätkälästä. Rakennusryhmä Markku Ojala, Pasi ja Elisa Santapakka ja Sakari Kärjä talkoilivat perustukset, varaston elementit sekä vesikaton paikoilleen vaikka talvi jo painoi päälle. Lue lisää: Vaahtopää 2014.

Keväällä 2014 hommaa jatkettiin. Elementtitoimitusten kassassa oli jäljellä vielä paljon tavaraa vaikka 60 % olikin jo käytetty. Alkukesästä työryhmä Markku Ojala, Sakari Kärjä, Antti Kaivosoja ja Elisa Santapakka vahvistuksenaan Riitta Alaverronen ja Heikki Santaholma aloittivat rakennuksen viimeistelyt. Lattia naulattiin ja ovet asennettiin paikoilleen. Räystäslaudat ja harjapellit jäivät syksylle ja asennettiin ennen talven lumia. Lue lisää: Vaahtopää 2015.

Kesä 2015 meni tuumaillessa eikä projekti edennyt. Jollatoiminta oli laituria vaille valmis.

Kevät 2016 alkoi jo vihertää koivuissa kun laiturimestari Raimo Rahja ja Heikki Santaholma luotasivat veden syvyyttä. Vesialue jollakeskuksen edustalla oli yllättävän pitkälle matala mutta kuitenkin riittävä. Laituriratkaisua mietittiin perusteellisesti koko kesä seilailun merkeissä ja päädyttiin rakentamaan kiviarkku, johon voidaan ankkuroida kelluva mutta myöhemmin päätettävä laituriratkaisu. Oleellista laiturille olisi, että se on mahdollista käytettävissä olevin talkoovoimin nostaa talveksi ylös. Tärkeää on myös laiturin rakentamiskustannusten pysyminen päätetyssä budjetissa. Laituriryhmä muodostui elokuussa tehtäväjaon mukaan: laiturimestari Raimo Rahja, porausmestari Ilpo Nenonen,

pulttimestari Tapio Hietala ja puutavaramestari Heikki Santaholma. Nosturihuolto Juho Rahja sponsoroi energian lainaamallaan agregaatilla ja Oskari Pääkkönen toimitti paikalle laituriarkkun tarvittavat pylväät. Jo ensimmäisen kuusituntisen rupeaman aikana pylväistä oli pultattu kokoon 2 m x 3m kokoinen kehys. Neljän rupeaman jälkeen arkku oli viimeistelyä vaille valmis. Laituriarkun kanssa kuvattuna ovat mestarit Nenonen ja Rahja. Sitten ryhmä hajaantui loppukesän tauolle seilailemaan. Syyskuun lopulla rantaa raivattiin Jätehuolto Pääkkösen kaivinkoneella, arkku nostettiin rantaviivaan, täytettiin kivillä ja ympäristöön levitettiin sora. Se oli sitä myöten siinä mutta edelleen jäi tekemistä.

Keväällä 2017 rakennettiin jollien kuljetussilta jollavarastosta laiturille. Kulkusillan leveys on 2 metriä ja pituus 12 metriä plus. Rakenteesta tehtiin niin vankka, että se kestää vedenkorkeuden vaihtelut. Varaston sisälle rakennettiin jollahyllyt. Vuoden 2018 tavoitteena on talkoilla rakentaa rannalle leirikeskukseen makkaranpaistorinki ja penkit perhetoimintaa varten. Jollakärry on rakennuslistalla ja vene hankintalistalla.

Kesällä 2018 toiminta saadaan vauhtiin. Talkoopaikkoja on jaossa ja vain tekemällä tulee valmista. Käykää jäsenet paikanpäällä tutustumassa alueeseen ja ideoikaa toimintaa. Toimintasääntöjä ei ole vielä laadittu ja mukaan saa tulla kaikki perheineen ja ystävineen. Päällimmäinen tavoite saada lapsille ja nuorille paikka yhteistä toimintaa ja yhdessä oloa varten.

Avajaisjärjestelyt muotoutuvat kevään aikana ja kaikki mahtuvat mukaan NPT – nuorisopurjehdustukikohdan avajaisiin, harrastamaan ja rakentamaan paikkaa koko perheen sekä naapureiden kanssa. Tervetuloa! Seuraa seuran sivuja KaPu.fi ja tule mukaan.

Hallituksen ja rakentajien puolesta Heikki Santaholma.

Tatu Mämmelä kutsuttiin hitsausmestariksi varmista-
maan laituriarkun puristuslujuus. Valmiin arkun vierellä
seisovat Ilpo ja Rame. Edellä mainitut tarkastivat myös
kulkusillan niskat ennen lankutuksen nauulaamista.
Lukkomestari Sakke asensi lukot. Mestarit suosittelivat,
että ovet kannattaa ostaa lukot valmiiksi asennettuina tai
kahvitauko saattaa siirtyä tuntitolkulla. Antero Rame ja
Sakke taukokuvassa.

KaPun optimistijollaprojekti 1983

Seuran perustamista seuraavana talvena 1983 käynnistettiin kansalaisopiston kurssiksi hyväksytty oppareiden rakennusprojekti, johon osallistuivat Matti Halko, Rainer Bäckman, Esa Eroma, Kari Isopahkala, Seppo Kauppila, Kalevi Mäkinen, Ilpo Nenonen, Pauli Pääkkönen ja Teuvo Santaholma. Kurssin vetäjänä toimi Matti Konu. Kurssilta valmistui kevään kuluessa kahdeksan jollaa, joista seitsemän rekisteröitiin purjehtijaliiton jollarekisteriin. Purjehduskoulutus aloitettiin kesällä 1983 Pitkäjärvellä.

Kuvassa on vuonna 1986 opparileirille ja usealla muulla sen jälkeenkin osallistuneita silloisia KaPun junioreja. TK Lasse Santaholma on vasemmalla ex kommodori Oskari Pääkkösen takana. Keskellä takana merikapteeni Matti Santaholma voi kertoa, miten toimitaan, jos

optimistijolla kaatuu. Matin takana hämöttää keramiikkataiteilija Antti Isopahkala, joka aikanaan oli Oskarin ohella suvereeni seuran mestari optimistijollaluokassa. Insinööri Juha Santaholma (Matista oikealla) seilaa nykyään silloin tällöin H-veneellä. Pöydän päässä istuvalla, nyt tietokonetta tilimiehenä työkseen pyörittävällä Juha Isopahkalalla on varmaan vielä vanha hieno mahonkijollansa tallella.

Vaikka optimistijolla on pieni ja vaatimattomalta vaikuttava vene, on siinä periaatteessa mahdollista vaikuttaa veneen kulkuun lähes kaikin samoin keinoin kuin suuremmisakin veneissä. Siksi kai se on säilyttänytkin suosionsa maailman suurimpana yksityyppiluokkana, joka rantautui Suomeen v. 1962.

Optimisti on edelleen positiivinen ilmestys. Kulmi-

kas, tylppänokkainen 2,3 m pitkä ja 1,13 m leveä laatikko muistuttaa ensinäkemältä enemmän ruuhtaa, kuin purjevenettä. Kaunotar se ei ole eikä kulkurikaan, mutta varpatakilapurje, pinta-alaltaan n. 3,5 m² vie n. 35 kiloa painavaa venettä kuitenkin johdonmukaisesti ja varmasti ja lähes metrin syvyyteen ulottuvan kölin-sä ansiosta jollalla luoviminen onnistuu kohtuullisesti. Vene on erittäin herkkä purjehtijan käsittelylle ja liikkeille, mistä syystä optimistijolla on paitsi mainio vene purjehduksen alkeiden koulutukseen, myös siitä hieno kilpavene, että siinä välineen merkitys on vähäisempi kuin muissa purjeveneluokissa.

Amerikkalaisen Clark Millsin jo v. 1948 suunnitteleman jollan perusidea, hyvä, halpa ja helppo, onkin vuosien saatossa pitänyt hyvin pintansa. Vanhan käyttökelpoisen mökkijollan saattaa saada parillasadalla eurolla. Kätevän ja nikkaroinnista innostuneen isän tai vanhemman velipojan avulla opparin voi rakentaa itsekin vaikkapa mahonkivanerista ja silloin työn ilon lisäksi saa harjoitus- ja kesämökkiveneen n. viidensadan euron kuluilla. Rakennuspiirustuksia saa esim. optimistijollaliitosta. Viikossa vesille – mainoksiin ei pidä silti uskoa. Ensimmäistä kertaa jollaa rakentavalla tuhrau-

tuu jollan kanssa näpertelyyn helposti parin kolmen kuukauden iltapuhteet.

Huippukilpaopparista saattaa nyt kaikkine varusteineen joutua pulittamaan kylläkin 4.000 - 5.000 €, joten lajin huipulle tähtäävältä vaaditaan jo jonkinlaisia taloudellisia uhrauksia.

Kallan Purjehtijoiden jollakaluston vanhus, L-9353 on tehty vuoden 1983 jollakurssilla mahonkivanerista Seppo Kauppilan ja Ilpo Nenosen toimesta. Jari Kauppila, jollan ensimmäinen purjehtija ja KaPu:n ensimmäisten opparikisojen voittaja, antoi sille nimeksi FLIT. Jollan tultua Jarille liian pieneksi, Seppo myi sen Mäntymäen autoliikkeelle, joka lahjoitti sen sitten Kallan Purjehtijoille.

Jolla on Ilpo Nenosen toimesta v. 2016 hiottu, lakkattu ja muutenkin kunnostettu ja samalla varusteltu uusilla kellukkeilla ja roikkumaremeilla. Hyvin pidettynä ja hoidettuna mahonkinen jolla kestää vuosikymmenet, kuten FLIT on osoittanut. Se on siirretty KaPu:n uuteen Rahjan Konikarvon jollasuojaan seuran junioreiden harjoituskäyttöön.

(IN)

Kallan Purjehtijat ry toimintakertomus vuodelta 2017

Toimintavuosi 2017 oli kokonaisuutena seuran toiminnalle antoisa vaikka purjehduskesä oli koleasta alkukesästä johtuen surkea ja vesille menemisen into oli laimeaa. Pitkiäkin matkapurjehduksia toki tehtiin ja s/y Bettina kiersi Perämeren pohjukan sekä s/y Omaru purjehdi Höga Kusten vesillä. H – veneiden paras suorittaja oli seuran vene s/y Milena sekä s/y Tuulantei. Toukokuussa Helmsman 26 laskettiin vesille Konikarvossa juhannuksen aikoihin. Uutena jäsenenä toiminnassa oli mukana myös s/y Harpon kippari.

Konikarvon nuorisopurjehdustukikohdan talkoita jatkettiin rakentamalla varaston ja laituriarikon välinen kaksimetriä leveä ja 20 metriä pitkä kulkusilta. Varaston sisälle rakennettiin hyllyt optimistijollia varten sekä viimeisteltiin ja varusteltiin ovet. Kalusto siirrettiin paikolleen ja lähtökohdat kesän 2018 purjehduskautta varten ovat avajaisia vaille valmiit.

Metsähallituksen saaristohankkeen Konikarvossa 17.06. merelliseen tapahtumaan KaPu osallistui kahden optimistijollan esittelemisellä ja matkaveneiden avoimilla ovilla. Päivä oli viileä mutta tilaisuus veti silti hyvän joukon vieraita.

Purjehtijoiden apua tarvittiin Kalajoen kaupungin tilaamaan mainosfilmiin. Mainosfilmissä esiintyi s/y Fiona X joka purjehti kevyessä tuulessa Ryöppään lahdella. Ku-

vausveneena oli mv Aino, jonka lähtövalmius pelasti pitkälti koko kuvausohjelman. Lisäksi paikalla oli kahden ammattikuvaajan lisäksi lentävä kamera.

Kaiken muun hyvän lisäksi laskettiin ja nostettiin 4.10 jo useampaan kertaan harjoitelluilla talkoilla Keskuskarin venepaikkojen aisat ja osallistuttiin Cafe Reef.:in henkilökunnan kanssa seurusteluun.

Kunniamerkki

Seuran kilpailupäällikölle ja ratamestarille Lasse Kärjälle myönnettiin Suomen Purjehdus- ja Veneilyliiton kultainen ansiomerkki ansiokkaasta seuratoiminnasta ja veneen rakennuksesta. Kunniamerkki luovutettiin seuran kauden päättäjäsissä Leppikarvon majalla

Vaahtopää – lehti

Vaahtopää – lehden artikkelit koottiin ja lehti ilmestyy PDF versiona kaudella 2018.

Hallitus

kommodori	Matti Sydänmetsä
varakommodori	Raimo Rahja
sihteeri	Riitta Alaverronen
rahastonhoitaja	Tapani Niskanen
jäsen	Marja Sakko
jäsen	Jouko Sakko
jäsen	Jouko Arvo

Katsastusmiehet
Sakari Kärjä, Hannu Helander
Satamamestari
Sakari Kärjä

Rakennusryhmä 2017
Raimo Rahja, Ilpo Nenonen,
Heikki Santaholma,
Antero Pyhäluoto, Tapio Hietala

KaPu Naviga

Jaoksen toimintaa päätettiin aktiivoida seuraavana toimintavuonna. Raimo Marjakangas jatkaa jaoksen johtokunnan laivurikommodorina.

Sääntömääräiset kokoukset

Kevätkokous Leppikarvon maja
20.05.2017 kello 18.30
Syyskokous Tapion Tupa 12.10.2017
kello 18.00

Hallitus kokoontui 3 kertaa:

Leppikarvon kokous 20.05.2017
Tapion Tupa 13.09.2017 kello 18.00
Tapion Tupa 19.10.2017 kello 18.00

Kauden avajaiset 20.05. 2017
Leppikarvon majalla

Kauden päättäjät 10.11.2017
Leppikarvon majalla

Kauden kunnia-palkinnot:

Kipparintuoppi
s/y Bettina kipparina x Liias

Vuoden teräksinen
Hannu Helander

Sepon tuoppi
Raimo Rahja

Vuoden purjelautailija
Hannu Junttila

Kummin malja
Sakari Kärjä

Jäsenmäärä 128

Jäsenmaksut

Jäsen	40,-
Perhejäsenmaksut	50,-
Kannatusjäsenmaksut	30,-
Junorijäsenmaksut	5,-

Käyttöomaisuus:

Konikarvon tukikohta ja laituri
Optimisti jollat 3 kpl
Purjelautavarastot 2 kpl Keskuskarissa
Venenosturi
Cafe Reef kioskirakennus
s/y Milena ja moottori Honda pitkärikkinen sekä venevarustus ja kuljetus trailer
Ratapojuja
Laituri Keskuskarissa 10 venepaikka Keskuskarissa
Viestiliput ja majaliput
Toimitsijatakkeja ja kilpailuvarusteita
Pientarvikkeita: Kapu puinen kilpi, Solmutaulu, perälippuja, standareja,

Talous vuonna 2017

Kevätkokoukselle esitettävä tulos on 3576,26 euroa alijäämäinen mutta kassan tilanne on hyvä. Alijäämään vaikuttaa NPT laituriprojektin tilikauden kustannukset jotka olivat 1272,62. Työkustannukset katettiin talkoilla ja työssä tarvittavan aggregaatin sponsoroi Juho Rahjan nosturihuolto. Lopullinen kustannus selvitys lasketaan kauden 2018 aikana.

Merkittävä tuotto saatiin Keskuskarin laituripaikkojen vuokratuloina ja ne olivat 720 euroa joista Reef kahvion seilaava sauna kattoi puolet. Laituripaikkoja oli varattu 6.

Purjelautailijoita seura tuki merkittävästi koska varastojen maavuokrat ja vakuutus ylittävät merkittävästi siitä tulevat tuotot.

Postiosoitteen muutos:

Kustannussyistä seuran postilokero lopetettiin ja kirjeposti osoitetaan sihteerille:

Sakari Kärjä,
Annalantanhua 4,
FI – 85100 Kalajoki

Laskutusosoite on rahastonhoitaja:
Heikki Santaholma,
Holmantie 195,
FI – 85100 Kalajoki
tai heikki(at)santaholma.fi

Tähän asti
valmista.
Jollat vain
liikenteeseen!

Satamapaikat ovat nyt lujassa

Keskuskarin satama on mataloitunut purjeveneiden liikennöintiin kelvottomaksi. Seuran laituria vielä viime kesänä sinnikkäästi käyttäneille H-veneillekin joudutaan etsimään laituripaikkaa syvemmistä satamista, joista lähin mahdollinen on Konikarvon kalasatama.

Ongelmana on, että Konikarvon kaikki laiturit ovat varattuina, eikä sinne ole tälle vuodelle osoitettu määrä-

rahoja uusien laituripaikkojen rakentamiseen.

Seuran satamatyöryhmä on tehnyt laituripaikkojen lisäämisestä kaupungin satamatoimesta vastaaville aloitteen 13.12.2017, jonka pohjalta Jouko Arvo on tehnyt kaupungille valtuustoaloitteen. Tähän on sittemmin tehty lisäehdotus 24.4.2018, jonka osalta pidettiin palaveri piensatamatoimesta vastaavan kaupunginpuutarhuri Jukka Stolpin ja Konikarvon sataman järjestyksenvalvoja Terho Kaupin kanssa samana päivänä. Osoittautui, että siellä tilanne oli edelleen vaikeutunut, koska liki kolmenkymmenen venepaikan kelluva I-laituri oli uponnut.

Aivan toivoton tilanne ei ole, koska läntiselle vielä rakentamattomalle aallonmurtajalle on mahdollista tehdä veneille tilapäisiä poijupaikkoja. Tämä kuitenkin edellyttää meiltä jonkinlaisen laiturirakennelman tekoa talkoovoimin.

IN

Vesilläviihtyjien lajiesittelypäivä

Vesillä voi harrastaa monenlaista mukavaa. Tule tutustumaan mm. jolla-, matka- ja kilpapurjehdukseen, moottoriveneilyyn, purje- ja suppilautailuun lauantaina 16.6. alkaen klo 12.00 Rahjan Konikarvon kalasatamassa.

Tilaisuuden järjestäjänä toimivat Kallan Purjehtijat sekä Perämeri WindRiders.

Lisäinformaatiota tilaisuudesta julkaistaan kesäkuun puolella nettisivuilla <https://www.kapu.fi> ja <http://perameriwindriders.fi>.

Tervetuloa!

Hei!

Tänä keväänä aktivoimme uudelleen **KaPun Navigaajaoston**.

Navigan johtokuntaan kuuluvat Laivurikommodori Raimo Marjakangas, Esko Jaatinen, Aatos Vähäkangas, Topi Rautakoski ja sihteerinä toimii Marja Sakko.

Ensi syksynä suunnitelmissa olisi Saaristolajivurikursssi Alavieskan kansalaisopistossa. Opettajana toimii Raimo Marjakangas.

Kesällä Rahjan Mikko voisi esitellä meille Luotsikutterin teknistä puolta mutta ajankohta on vielä avoinna.

Uusia ideoita ja toiveita otamme mielellämme vastaan.

KaPu Naviga
sihteerä Marja Sakko
p. 040 077 618

”Liiton tarkoituksena on edistää merenkulkuopin harrastusta ja sitä koskevien tietojen kartuttamista sekä toimia meriliikennekulttuurin kehittämiseksi merenkulun harrastajien piirissä.”

Suomen Navigaatioliitto -veneilijän asialla
vuodesta 1958

S/Y Omaru, matka Höga Kustenille

Kesäloma alkoi juhannukselta, matkakuume oli tietysti alkanut jo varhain keväällä nojatuolimatkailulla. Kevään aikana ompelin uuden sprayhoodin ja asensin kai-ku/lokianturin ja niille monitoimimittarin. Muonat ja muut on lastattu jo edellisenä päivänä. Kohde ja reitti- valinta elää vielä matkan alettua, nyt oli suunniteltu kunnianhimoisen tavoite, Selkämeren kierto, kumpaa kautta, se oli päätettävä Vaasassa.

Yksin reissatessa on eräänlainen vapaus ja muutosten teko helppoa, mutta gastin kera mm. rantautumiset sujuu paremmin. Molemmissa on +/- puolensa.

Lähtö 28.6. n.klo 11, moottorilla ulos Lepäsen länsipuolelle, jossa isopurjeen nosto vanhassa aallokossa keikkuen oli taistelua tasapainon kanssa, ensin sprayhood piti laskea alas että sai tukea sen lasinkehyksestä, sitten kontaten mastolle, lukiten itseni valjaista elämänlangalla maston ympäri. Tämä olikin koko reissun kovin suoritus, meno tasoittui kun sain purjeet vetämään, moottorin sammutettua olo helpotti, nyt tuli tunne että oltiin matkalla.

Hiipuvaa tuulta riitti Kokkolan edustalle, nopeuden laskiessa alle 3kn, jota pidän siirtymillä moottorin käy-

tön rajana, täräytin Bukhin käyntiin. Kummelskäriin Mikkelinisaarille saavuin puolenyön jälkeen. Laiturissa oli 4-5 venettä yöpymässä, kiinnityn vapaalle poiju- paikalle muita häiritsemättä ja yritin päästä uneen, ih- meellistä että on unen saanti vaikeaa vaikka väsyttää, varsinkin kun on valvonut yli yön. Pysin pitämään eta- pit lyhyinä ettei tarvitse yötä valvoa, mutta useasti ko- tiinpäin tullessa tulee maileja urakoitua.

29.6. Aamukahvin nautittua kävin entisen merivar- tioaseman, nykyään metsähallituksen luontoasemana toimivan rakennuksen huipulla olevassa tornissa tähys- telemässä ja vieraskirjaan nimen laittamassa. Ulkokal- lastakin oli vieraita käynyt hieman aiemmin. Paikka on tuttu aikaisemmilta kesiltä, mukava välietappi.

Lähdin koneella kohti Vaasaa puikkelehtimaan Mikkelinisaarten sokkelon läpi, täällä on syytä pitää taululinjat tiukasti kiinni, kiviä on aivan väylän sivussa. Hyvin on merkattu linjat, paikalliset moottoriveneilijät kyllä tuntuivat vetelevän mutkat suoriksi. Hieno tyyni ilma moottoroida. Matkalla saavutin edeltä lähteneen torniolaisen pariskunnan joka yritti edetä väljemmällä väylällä purjein.

Raippaluodon sillan juu- ressa oleva Berny's ravin- tolan mainiossa satamas- sa pysähdyin ja kävin hotkaisemassa Captain's burgerin, paikassa on myös pitemmän kaavan ruokailijoille erinomainen meny.

Ravintolan alunpe- rin perustaneelta keit- tiömestarilta Raippalu- odosta ostin muinoin MF 135-traktorin.

Suuntana WSF:n sa- tama Vaskiluodossa koukkasin Kopparfurus- kärin eteläpuolista väy- lää Kuusisaareissa olevan Jannen Saluunan editse

kapeikon läpi, veneitä oli liikkeellä runsaasti, kyllä vaasalaisilla veneitä on.

Tornion venekuntakin tuli WSF:n laituriin Strömsön väylän kautta vähän myöhemmin. Samassa laiturissa oli myös puuvenekaunotar Porista, Suur Scylla S/Y Ottiliana, matkalla Korkealle Rannikolle.

Illalla kävin Vaskiluodon veneseurojen laitureilla kävelyllä, niin veneiden määrää ihmetellessä kuulin eräältä veneestään tulevalta pariskunnalta paikallisen sanonnan, jonka mukaan koko Vaasan väestö mahtuu veneisiin, jos on tarvetta lähteä, vaikka lahden yli.

30.6. Tuulta oli luvattu puolelta päivin voimistuvaksi, näin kävikin. Vietin toisenkin päivän Vaasassa, illalla sitloodassa istuskellen, hörpeinkö ehkä siinä kylmää juotavaakin, ajatus heräsi, että tänne voisi vaikka muuttaa asumaan. Vaasa on kesäkaupunki.

1.7. Aamulla lähdin Vaasasta laivaväylää seuraten kohden Ruotsia, olin päättänyt suunnata sinne enkä Suomen puolta etelään, tuttu reitti houkutti ja ehkä laskeskelin myös sen varaan että jos ei aika riitä Selkämeren kiertoon, tulepa käytyä ainakin Korkella Rannikolla. Siellä on kyllä satamia ja maisemia riittävästi vaikei muualla ikinä kävisikään. Menin samaa soittoa meren yli poikkeamatta Rönnskärin Fäliskäretissä, joka on suosittu Ruotsin matkaajien pysähdyspaikka, viikonloppuisin täynnä myös muita kävijöitä.

Ylitys sujui purjeilla koko matkan, vähän viistosti takaa tullut pohjoisen puolen aallokko rullasi venettä.

Aina ei ole päässyt yhtä soittoa purjein yli. Onpa tullu koko matka koneella Ulvöstä Valassaarten kautta kotiin.

Ulvön kaupan viereiseen Kommunkajenin vierasatamaan saavuin auringon jo laskettua. Täällä täytyy käyttää peräänkkuria, yksin tullessa kansi on jalkoja täynnä pitää pudottaa ankkuri ja jarruttaa vauhtia pakilla, sitten keulaa kiinnittämään ja lopuksi peräköyden kiristys. Poijun kanssa peräkiinnitys vaatii samat tou-

hut. Tuuli hankaloittaa lisää ja naapuriveneitäkin saa varoa. Vaikka pudotat ankkurin n.2 veneen mittaa ennen laituria, laiturissa ollessa köysi menee lähes pystysuoraan pohjaan, syvyys on n. 10m perän takana.

2.7 kävin kaupassa ostoksilla, ostin myös purkin hapansilakkaa, kun en aiemmin ole muistanut. On vieläkin avaamatta. Olisin myös tankannut dieseliä, mutta tankkauspiste oli taas tyhjä, illalla tuotaisiin vasta lisää tankkiperävaunulla yhteysaluksen kyydissä. Kävin kävelyllä salmen länsipäässä. Jäin vielä seuraavaksi yöksikin.

3.7. Lähdin Ulvösundin länsipäästä kohti etelää, taas pääsi purjehtimaan, kovin puuskaista oli tuuli rannan lähellä.

Päätin jättää Selkämeren kierron toiseen kertaan. Tarkoitus oli käydä ainakin Höga Kusten-sillan alla kääntymässä, seilasin ohi Högbonden-saaren jonka kallion päällä on samanniminen majakka, sen valo on Ruotsin toiseksi korkeimmalla sijaitseva. Siltaa kohti mennessä kukkuloiden välissä puhalsi Ångerman joen suuntainen vastainen. Muutama maili ennen siltaa on Lövvikin vierasatama, päätin mennä sinne yöksi. Satamassa oli ennestään yksi ruotsalaispursi, josta tulittiin auttamaan kiinnitymisessä, apu olikin tarpeen kun tuuli painoi pois päin laiturista. Veneessä oli pariskunta jonka herra puhuikin suomea, oli asunut joskus Oulus-

sa. Myöhemmin illalla tuli satamaan ryhmä armeijan kampeissa olevia patikoijia, kysellen miten huoltorakennuksen yhteydessä oleviin vierastupiin pääsee, kertoivat olevansa tulossa Uppsalasta. Pitkä marssi oli pojilla.

4.7. Tuuli jatkui vielä seuraavankin päivän, joten jäin toiseksikin yöksi, ei kyllä muuten olisi houkuttanut.

Itse satama oli pieni mutta huoltotuvassa oli kaikki tarpeellinen saunaa myöten. Suihkut tosin kolikolla toimivia eivätkä olleet saunan yhteydessä. Puhelinkaan ei toiminut kunnolla laiturissa, piti kiivetä ylös kylätielle että näkyi säätiedot netistä. TV ei näkynyt lainkaan. Paikallisella seurantalolla oli Tomas Ledin- näyttely, hänen vanhemmillaan on ollut kesäpaikka Lövvikissä, ”Sommaren är kort” onkin kesäbiisien ykkönen. Illalla

tuli 3 venettä lisää.

5.7. Lähdin puskemaan moottorilla kohti Höga Kusten siltaa, vastatuulta oli yhä ja ehkä joen virtauskin vastusti. Ajoin sillan alitse ja käännyin takaisin, tämä tavoite oli saavutettu. Päästin genoan auki ja laskettelin myötäisellä kohti merta.

Seilasoin takaisin Ulvön laituriin yöksi.

6.7. Ostin aamulla kaupasta 2 purkkia lisää hapansilakkaa, tilauksia tuli, kun menin kehumaan hankintani facebookissa. Sen jälkeen irrotin köydet nostin peräankkurin ja lähdin suoralla kurssilla kohti Valassaaria.

Purjein pääsin aluksi menemään, tosin tuuli heikkeni myöhemmin, ajoittain piti moottoroida. Kurssi kohti Valassaaria on sellainen että Ruotsin rannikko pysyy näkyvässä pitkään, ensiksi Suomen puolelta näkyy Norrskärin majakka horisontissa. Merenkurkussa meni muutama laiva. Päätin mennä yöksi Malskåretin saarten välissä olevaan suojaisaan salmeen. Väylä lännestä menee sisään kapeasta aukosta viittoja kolistellen. Lagunissa on kaksi poijua joihin voi kiinnittyä, saisivat olla vähän kauempana toisistaan, mutta ei ongelmaa kun muita veneitä ei nyt ollut. Ehkä ovat tarkoitettu peräpoijuiksi, kun keula otetaan rantakivikkoon kiinni.

7.7. Aamukahvit ja peilityyni keli, pari salmen läpi ajavaa kalastajaa rikkoi hiljaisuuden. Ajoin itäpäätä ulos ja laitoin plotteriin suunnan Välimatalaa kohti, etäisyys n. 80nm, autopilotti ohjaamaan ja sitten odotellaan milloin ollaan perillä. Tuli testattua uusi venegrilli, tyynellä pysyi makkaratkin parilalla.

Helsingkallanin kiepeillä huomasin horisontissa näkyvän valtavan maston, se oli superjahti Pink Gin VI matkalla etelään. Konikarvoon tuloin puolenyön seutuvilla.

Reilun viikon reisu, kevät valmistellaan mokomaa varten. Välillä syksyllä käy mielessä että pitäisikö ensi vuonna välivuoden. Mitä vielä! Kun kevät koittaa, sama touhu päällä. Taas mennään ensi kesänä, Perämeren kierros vuorossa.

Sakari Kärjä

Purjehduskauden 2017 päättäjäiset ja loppusauna Leppikarvon majalla 10.11.2017

Kausi päätettiin perinteiden mukaisesti Leppikarvon majalla, vaikka kalenteri oli jo taipunut talven puolelle. Ulkona oli pimeää ja merivesi ei houkuttellut menemään saunasta uimaan. Sisällä piti laittaa ilmalämpöpumppu hurisemaan. Päälle painavan talven ankeus antoi kuitenkin oitis periksi, kun kanttarellikeiton kansi avattiin. Paikalla oli mukavasti porukkaa. Pirkko Siuruainen on super, kun kausi loppuu ja uusi kausi alkaa. Keitto maistui hyvälle ilman syyllisyyttä siitä, että vene on ollut pihalla pressun alla koko kesän ajan.

Keiton jälkeen ilta jatkui kommodorin puheella. Kommodorimme Matti Sydänmetsä oli eronnut työkiireistä johtuen ennen kuin oli edes päässyt kaksivuotisen kautensa aikana vauhtiinkaan. Paluuta toivotaan. Vaikka kesän kylmä sää oli haitannut kokonaisvaltaisesti veneilijöiden harrastusintoa, niin ei into kokonaan ollut hyytynyt. S/Y Bettina purjehti Perämerellä ja Jukka Liias palkittiin kipparin tuopilla. Vuoden teräksinen osoitettiin Hannu Helanderille kokonaisvaltaisesta seuratoiminnasta. Sepon tuoppi (se ei ole mikään olut muki vaan puolimetrinen kromattu komeus) myönnettiin laiturimestari Raimo Rahjalle. Kummin malja myönnettiin Sakari Kärjälle. Kummin malja on

perustajakummimme Mauri Kangasluoman (Oulun Purjehdussera) perustamistilaisuudessa 1982 lahjoittama arvopalkinto jolla on säännöt. Kovimpana luuna viimeisenä palkittiin Hannu Junttila seuran parhaana vuoden 2017 purjelautailijana. Tämä kiertopalkinto on näyttävän kokoinen kultainen tarjotin, johon nimensä saa jos kisamenestystä tulee.

KaPu on aina ollut musikaalinen seura ja kommodori Matti on musiikkimiehiä. En ole koko työhistoriani aikana käynyt teollisuushallissa, jossa soi klassinen musiikki kuten Matin työmaalla. Kauden live-musiikin osuuden päätti laululla ja kitaralla Raimo Hentunen. Kiitoksia Raimo laulutukiosta.

Ilpo oli laatinut ”KaPu kautta aikojen” kuvakavalgaadin. Esitys koki takaiskun, sillä majan suuressa ja komeassa näytössä ei ollutkaan Ilpon laitteisiin soveltuvaa liitäntää. Esitys katsottiin kankaalle heijastettuna, jolloin kuvan- ja äänenlaatu kärsi. Varmaankin saamme sopivan tilaisuuden katsoa esitys uudelleen. Hieno tekninen esitys se on.

(hs)

Kuvissa ovat Raimo Hentunen, Jouko Arvo ja Reijo Saarela ja Kari Isopahkala.

Arkun vartijan katsaus

En keksinyt tätä otsikkoa itse. Sen kirjoitti KaPun rahastonhoitaja Jarmo Happonen ja kopion sen omakseni ikivanhasta Vaahtopäästä. Kaivan Jarmon piirroksen esiin kun seuraava tilaisuus tulee ja kerron miehestä lisää.

Parasta tässä arkunvartijan hommassa on, että omia rahoja sen hoitamiseen tarvitsee käyttää vain vähän. Huolettomuuteen pesti ei anna aikaa. Nyt KaPussa ollaan lentsillä eli sivumyötäisellä. Lenssi on kiva kurssi seilata mutta arkun kannelta katseltuna laskeva kurssi johtaa ongelmiin. Kassa kuivuu ja jäsenmaksutulo on entistäkin tärkeämpi. Lisätuloja tuo Keskuskarin laituripaikkamaksut. Laituri rakennettiin EU-tuella ja talkoilla 15 vuotta sitten ja nyt kansilankutusta pitää uusia. Näin osa tuloista menee korjaukseen. Purjelautavarastojen purjeiden rikausterassi on myös korjauksen tarpeessa ja varastojen yleisestä ilmeestäkin täytyy matkailijoiden vilkkaasti käyttämän tien varrella huolehtia. Sitten meillä on nosturi. Se toimii, mutta huoltoväli on jo niin pitkä, että tekniikka pitäisi asiantuntevasti tarkistaa.

Kokonaisuutena seuran talous kunnossa. Tilinpäätökset on tehty asian mukaisessa järjestyksessä ja seurala on omaisuutta, joka on vuosien mittaan lähes kokonaan poistettu. Hallitus joutuu tiukkaan tilanteeseen harkitessaan mistä aloitetaan. Kun vielä Konikarvoon tarvitaan laituripaikkoja seuran köliveneille, niin puuhaa kyllä tulee riittämään. Yhteisölliset talkoot ovat aina olleet KaPun vahvuus, joten tilanne ei näytä mitenkään mahdottomalta ja aina on eteenpäin menty.

Liitteeksi laitoin muutaman vanhan jutun otsikolla Vaahtopään Retrot. Nosturin kuva on ankeampi kuin tilanne todellisuudessa onkaan. Purjelautavarastojuttuni menneiden vuosien takaa valottaa niiden historiaa. Jätkänynttilätehtailun liitin mukaan siksi, että kyllä talkoistakin saa revittyä huumoria jos haluaa. Retrovaahdon päälle laitoin vielä XXIII Talvikarnevaalin mainoksen.

Taloudellisin terveisin kaikille

– Heikki Santaholma – rahastonhoitaja

Keskuskarin KaPu laituriiin kiinnittyi syksyllä 2017 kelluva sauna. Sauna on Cafe REEF:n kesälle 2018 valmistunut uutuuskohde, joka on mestari Simo Sylmannin ideoima ja kipparoima merellisen Kalajoen helmi. Laiturille kerääntynyt KaPun talkooporukka oli vetänyt laiturin aisat talviasentoon ja toivottaa tulokkaalle hyvää tulevaisuutta. Mestari Simo on kuvassa neljäs vasemmalta. Kuvan otti laiturimestari Sakari Kärjä, joka puuttuu kuvasta.

Joki herää elämään

1960-luvun puolivälin paikkeilla rävytti maakunta-lehtemme Kaleva jymy uutisen: Perämeren vedet käännetään virtaamaan Kalajoen kanavan kautta maata kallistamalla! Huima hanke kirjattiin Pentti Kaiteran ideoimaksi. Valitettavasti uutinen julkaistiin aprillipäivän numerossa.

Entäpä jos annamme aatoksen lentää eteen ja taakse. Katsellaan ensin geohistoriaamme takapeilistä. Nappaan vision englannin kielisen katkelman lautturipestini opastuksesta:

Once upon a time

100.000 years ago here was nothing but ice, some two kilometres. Because of the heavy weight of ice, the surface of the earth sunk down, several hundred meters. About 10.000 years ago became warmer. The ice melted down and you could find a big lake. There was not any ground or soil, but then somebody was rowing with just similar vehicle like this "Kaisa", and found a little bit of land, and cried: find land. So the first human people, the first aliens decided to call this country in the middle of nothing FINLAND. The ground rose up and it is still rising one centimeter per year. But in the interior of the land there was still a big lake. And this very river, which along you are skiing/rowing/sailing - was the main river of Finland. Almost all rain water in Finland run out to the Atlantic Ocean just via this river.

Joki virtaa vielä länteen. Kuva Samuli Kärkinen.

Kirjoittaja kipparoi Jokilauttaa ja perehdyttää brasilialaista rotarivierasta jokiluontoon.

Jokilautta Kaisa.

Olipa kerran

Ei siis ihme, että Atlantin rannan kalastajia kiinnosti tutkia, mihin lohet nousevat kutemaan. Saapuipa silloin muuan iiriläiskelttiläinen, sisukas seilori jokisuulle. Hyvänen aika! Tämähän vasta kalaisa joki. Niinpä hän nimesi sen Fish riveriksi, eli Kalajoeksi. Sauvoipa sitten ylemmäs ja saapui ensimmäisen kuohuvan kosken alle. Havaittapa kuohujen muistuttavan kotiseutunsa mieluomaa Whiskyä. Sauvoipa ylemmäksi ja tuuppasi paattinsa seuraavaan kuohuisaan suvantoon. Niinpä hän nimitti kosket Yläviskiksi ja Alaviskiksi. Aikaa myöten savolaisittain murtavat tulokkaat väänsivät paikkakunnat vieskoiksi.

Hiukan faktaakin

Kalajoki oli Päijänteen lasku - uomanä vielä n. 6000 vuotta sitten. Maan kallistuessa maannouseman seurauksena Päijänne purkautui etelään Salpausselän läpi. Tällä suunnalla toteutuikin parin geopoliittisen kahakan jälkeen Saimaan kanavan restaurointi. Ainutkertainen koko maailmassa on vuokrasopimuksen syntyminen ja jatkuminen, vaikka tsaarit ovat menettäneet päänsä ja utopiat maineensa. Mutta kun Suomi kallistuu etelään, niin Merenkurkku kuroutuu umpeen. Silloin Kalajoki nousee muinaiseen upeaan rooliin.

Kaiteran suunnitelmat voidaan kaivaa taas arkistojen kätkeistä.

Elämää joella

Kalajoen pituus on 130 km. Joella on ollut liikenteellistä merkitystä. ”Jokilogistiikan” merkittävin tuotto sijoittuu aikaan, jolloin siirryttiin tervankuljetuksesta puutavarauittoihin. Suomi seisoi satoja vuosia ”puujaloilla”. Parhaat sahojen raaka - aineet Kalajokisuun Santaholmallekin saatiin Suomenselän saloilta. Sahojen raaka - aineena käyttämää tukkimäärää on tilastoitu seuraavasti:

	1880	1890	1900	1910
Kalajokialue	3.680	34.120	99.250	389.076
Pyhäjokialue	21.530	33.085	78.450	464.619
Uitetun puutavaran määrä kiintokuutiometreinä: <i>Timber floating</i>				
	1935	1945		
Kalajokialue	58.935	74.475	<i>Cubic meter</i>	

Raimo Marjakangas ja Markus Jaatinen kisailevat Hamarin alasuvannolla.

Renkkusiltaa rakennetaan. Kuvaa on käytetty aiheena Ylivieskan valtuustosalin reliefin toteutuksessa.

Uittohankkeen edellyttämä liikenne lakkasi uittojen loppuessa. Viimeiset jokivesien liikenteelliset hyödyntäjät, uittoyhtiöt lopettivat toimintansa 1950 - luvun alkupuolella Kalajoessa 1952 ja Pyhäjoessa 1953. Kristiinan puu uitti vielä 1954-55 Pyhäjoessa. Pohjois-Suomen vesioikeus kumosi uittosäännöt 1974 alueen joissa. Sahateollisuudesta löytyy runsaasti alan kirjalli-

suutta. Mainittakoon kuitenkin, että jo 1760 - luvulla oli Suur - Kalajoen alueella kahdeksan yksiraamista sahamyllä.

Jokilauttahanke

2000-luvun kahden puolen liikennöitiin Hamarin voi-

Sata vuotta sitten sijaitsi norjalaisen Salvesenin omistama saha näillä seuduin. Nyt hoitelee Rapurannan taloyhtiö Korpelan Voimalle siirtynyttä saarta.

malaitoksen yläpuolisella suvannolla Jokilautta Kaisalla. Merenkulkuhallituksen ystävällisellä avustuksella räätälöitiin suomalaisen tieliikennelain ja keskieu-rooppailaisten kanavadi- rektiivien avulla sopivat raamit erikoiselle kulkupelille. Uponorin pontooneille nikkaroitiin pohjalainen pärekattolato – panoraamaikkunoin. Yritysidea eli muutaman “purjehduskau- den”. Väkeä olisi ollut riit- tämiin. Mutta oikulliset kesätulvat ja niiden vaikutus Haapaveden tien sil- lan alitukseen asettivat ylit- tämättömiä / alittamattomia esteitä. Tulosvastuuseen siirtynyt Merivartiostokin halusi ottaa vuotuiset bo- nuksensa. Oli pakko nostaa kädet pystyyn. Lautta meni Lapuan Paukun rantaan pubiksi.

Tulevaisuuden visiointia

Veneilyä on ollut Kalajoessa nykyaikaisessa muodossa vain hyötytarkoituksessa (v 1918 päättynyt helmen- pyynti, kalastus, v 1893 alkaneiden istutusten jälkeen ravustus, joen ylittäminen), ei juurikaan virkistys- tai matkailutoiminnan liitännäisenä, ”Kaisaa” lukuun ot- tamatta. Hyvän harppauksen otti Ympäristökeskus to-

Kappale venereittiä Kalajokivarren Retkeilykartasta.

teuttaessaan Kalajokivarren retkeilykartan v. 1999. Si- tä löytyy mm. Ylivieskan Uimahallin palvelupisteestä. Kartta on ollut hyvänä virikkeenä melontaharrastuk- selle. Nivalan Pidisjärvi ja Haapaperän allas sopisivat optimistileirin harjoitusalueiksi. Seuraava suurempi harppaus olisikin virtuaalitekniikalla toteutettu Joki- luonnon tietopankki ja Jokiretkeilyn opastuskeskus.

Esko Jaatinen

Kuvat, ellei lähde ole mainittu: Esko Jaatinen

Lähteet ja kirjallisuutta: Harri Turunen, Ihminen ja joki 1995. Ylivieskan kirja 1981.

Kipparikurssin diplomeja jaettiin v. 1989 perinteisesti Jaakonpäivänä. Kommodori Ilpo Nenonen mielitehtävässään.

Kippareiden kokous Keramiikkapajalla Kalajoella

Sunnuntaina 22. toukokuuta 2018 veneilijät oli kutsuttu koolle Isopahkalan keramiikkapajalle.

Kokouksen tavoitteena oli keskustelu kesän 2018 veneilyohjelmasta ja yhteistyötavoitteista veneilyä harrastavien kesken. Mukana olivat Sanna Päivärinta ja Juha Junnikkala Perämeri Wind Riders puolesta ja tavoitteena oli köliveneiden ja lauta/leija purjehtijoiden yhteistyö viikkopurjehdusten tuomaroinnissa ja ratajärjestelyissä. Kokouksen alustivat Juha Petrelius ja Ilpo Nenonen. Puhetta johti Ilpo Nenonen.

Viikkopurjehdusten organisoinnista käytiin vilkas keskustelu ja päädyttiin yhteiseen viikkoharjoituspäivään, joka on tiistai ja alkamispäivä 19. kesäkuuta 2018. Harjoituskilpailut ovat paras keino oppia käytännössä veneen käsittely ja miehistön yhteistointa.

Toinen puhuttava aihe oli nuorten saaminen mukaan veneilyyn. Käytän sanaa veneily joka kattaa kaikki vesillä liikkumisen muodot. Harrastusmahdollisuuksia on paljon joista nuoret voisivat innostua. Sub-lauta on erittäin hyvässä nousussa. Leija on erinomainen kovan kelin kampe. Moottorit kiinnostavat monia. Perinteinen purjelauta ja melonta kiehtoo vanhempia nuoria. Onhan näitä. Puuttuu vain keinot miten veneilyseurat saavat harrastajia riveihinsä. Esille nostettiin Kallan Purjehtijat ry nimen vanhahtava tyyli ja ummehtuneen tuntuinen imago. Keskustelua pitää saada käyntiin ja niiden kautta innostusta asioiden hoitamiseen.

Kolmas keskustelun aihe oli venepaikat ja purjelautailun kannalta paras sijainti lautavarastoille. Onko muita mahdollisia sijoituspaikkoja kuin kallis mutta näkyvä Keskuskarintie.

Aiheisiin palataan ja keskustelu jatkuu.

(hs)

Kuvissa ovat alustajat ja 2015 sekä 2016 Vaahtopään vastaava toimittaja Eliisa Santapakka. Toisessa kuvassa kipparit Esa Eroma ja Kari Isopahkala. Esasta sen verran, että monta päänahkaa (vanha termi) hän H-vene kisoissa sai, mutta Markku Paloma (OPS) jäi kynimättä, vaikka hammaslääkäri oli luvannut häviöstään ilmaiset hammashoidot.

TIEDOKSI

Veneitä lasketaan vesille Konikarvossa lauantaina 9. kesäkuuta 2018 kello 8.00 alkaen. Venekatsastuspäivät ovat maanantai 11. kesäkuuta 2018 kello 18.00 alkaen Konikarvossa ja toisen kerran maanantai 18. kesäkuuta 2018 kello 18.00 alkaen konikarvossa.

Jos kyseessä on runkokatsastus, niin siitä on katsastusmiehille ilmoitettava ennakkoon, sillä runkokatsastus suoritetaan ennen vesillelaskua. Muut katsastusajat erikseen sovittuina. Katsastusmiehinä toimivat Sakari Kärja (040 773 9694) ja Hannu Helander (044 278 6890).

SYDÄN METSÄ

Puukalusteet tilauksesta

Matti Sydänmetsä
Meinalantie 36, 85100 Kalajoki, p. 0500 486 667
www.sydanmetsa.fi

Ulkokallan karikukko

Kuusi vuotta sitten pääsin ensimmäistä kertaa rantautumaan kesäaikana Ulkokallaan. Se on historiani ainoa kerta kun olen kesällä siellä käynyt. Kun saarelle pääsi jäätietä pitkin autolla kolmekymmentä vuotta sitten pääsiäisen aikoihin, niin silloin olin yksi niistä sadoista vierailijoista, jotka näkivät vaikuttavat jäärovat. Ne kohosivat saaren länsipuolella mahtavana röykkiönä. Sellaisen jääkasan näkee vain kerran elässään.

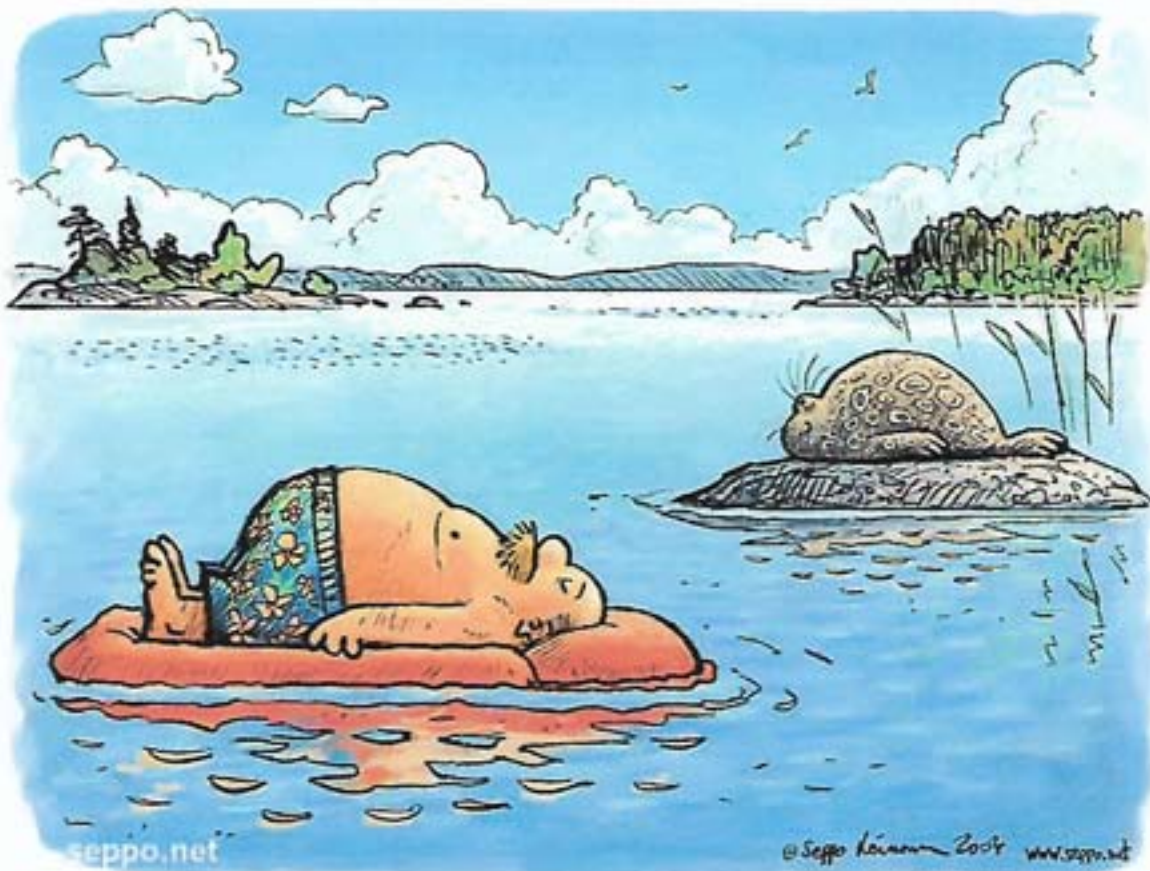
Elämykseksi muotoutui myös tämä Risto Lavanderin veneellä ”Mango”tehty merimatka. Mango nimen

veneelle antoi merimatkan aikana Riston tytär Fiina.

Saarella ei ollut muita kuin me kolme ja karikukko. Karikukko katseli minua ja minä sitä. Ihmettelin sen puuttuvaa jalkaa. Saatoin aistia sen kiukun kun kuvasin sitä seisomassa tanakasti parrulla. Kiersin lintua ja aloin vakuuttua, että kyllä sillä on vain yksi jalka. Pitkän tovin jälkeen lintu kyllästyi ja polkaisi toisenkin jalkansa esiin. Se mietti vielä hetken kummallista olentoa ja lensi sitten läheisen kämpän räystäälle tähyttämään.

Teksti ja kuvat: Heikki Santaholma

Warakommodorin tähystystorni

Theseuksen paradoksi.

Jos matkan aikana laivan kaikki osat vaihdetaan yksi kerrallaan onko se palatessaan enää sama laiva. Voipa sitä meidänkin piirissä pohtia, Olemmeko kuinka muuttuneet, ja mihin suuntaan.

KESÄHUOLLOT
autoille ja ihmisille!

- **Pikahuolto**
- **Öljynvaihto** • **Renkaat**

SYÖMÄÄN!

Scan BURGER

Meiltä aamusta iltaan!

STU Kalajoki 08 460031
Kokkolantie 2 Tervetuloa!

Myydään Raymarin ST 1000 pinnapilotti
asennustarvikkeineen hintaan 160 € (uusi maksaa 450 € + rahti eslm. Motonet).
Soveltuu alle 3.000 kg painaviin veneisiin.
Katso netistä tekniset tiedot.

Ilpo Nenonen p. 044 0462478

**MEILLÄ
PALVELU
PELAA!**

RENKAAT,
VANTEET,
ASENNUKSET,
PYÖRÄNSUUNTAUKSET,
RENGASHOTELLI

www.erilainenrengasliike.fi

ERILAINEN RENGASLIIKE

point S OULU
PERKKIÖNTIE 7
040 122 55 66

point S HIMANKA
LUKKARINTIE 2
0440 876 408

ERILAINEN RENGASLIIKE
PARTNER

ROVANIEMI | KEMI | TORNIO | PELLO | SODANKYLÄ | OULU | JYVÄSKYLÄ | KUOPIO **point S**

KALAJOKI KESKUSVARAAMO

Kalajoki Keskusvaraamo
Laajin tasokkaiden loma-
asuntojen ja mökkien
valikoima

08-4694 449

Varaa helposti loma-asunto 24/7 Online! www.kalajokikeskusvaraamo.fi

Parhaimmat kiitokset kaikille mainostajille ja tukijoille!

Ystävällisesti
KALLAN PURJEHTIJAT RY

Ilpo Nenonen – kommodori

altavanti.fi

Junnikkala on
aidosti paikallinen
perheyhtiö.

Kun suunnittelet tulevaisuutta,
valitse kumppaniksesi vakaa, turvallinen
ja paikallinen perheyritys Junnikkala.

Junnikkala.com

Metsä merkitsee meille yhteistä tulevaisuutta.
Kun myyt metsää, kysy aina ensin meiltä tarjous
leimikostasi. Tai kun rakennat, tule puhumaan puusta.

Junnikkala on aidosti paikallinen perheyhtiö, joka tuntee
oman alueensa metsät, työllistää lähiseudun ihmisiä ja
kasvattaa hyvinvointia. Ja mikä on metsän myyjälle
tärkeintä: Junnikkala maksaa aina hyvin ja nopeasti.

Metsä merkitsee meille yhteistä tulevaisuutta

OP on omamme

Me haluamme olla mukana omistaja-asiakkaidemme arjen käännteissä.
Omistaja-asiakkaana saat esimerkiksi alennuksia pankki- ja vakuutuspalveluista,
ostat ja myyt rahastoja kuluitta sekä kuitaat asioinnin maksuja OP-bonuksilla.

Liity joukkoomme: op.fi/omamme

OP Kalajoki